

Olympialaisten erillislaji hikoiluttaa myös Pohjan koululla

SEINÄJOKI

Sinikka Rajamäki

■ Pekingin olympialaisten yhteydessä järjestetään erillinen wushu-kilpailu, The Wushu Tournament Beijing 2008. Wushu on yleisnimitys kiinalaisille kamppailutaidoille ja tarkoittaa käännettynä sotataitoa. Wushu-lajeja on Kiinassa satoja erilaisia ja ne vaihtelevat pehmeistä ja hitaista liikesarjoista rajuihin itsepuolustuslajeihin. Wushu-lajit jaetaan liikesarjoihin (taolu) ja otteluihin (sanshou eli sanda).

Seinäjoella lajia on harrastettu 1990-luvun alusta lähtien, kun Kari Koskimäki toi lajin lakeuksille. Tammikuussa alkeiskurssin vetäjänä aloittanut seinäjokelainen Sami Saarela on treenannut Pohjan koululla viisi vuotta.

– Pekingissä kilpailaan mm. Changquanissa, joka on wushu-lajeista kaikkein haastavin ja näyttävin sisältäen akrobatialiikkeitä ja paljon hyppyjä. Kyseessä on yksilölaji, jossa tehdään puolentoista minuutin mittainen sarja, jossa osa on pakollisia liikkeitä. Pisteitä annetaan liikkeen sujuvuuden ja vaativuuden mukaan, Saarela kertoo.

Seinäjokelaisseura Virusmäen Wushussa treenataan ainoastaan liikesarjoja, ei ottelua. Changquanin ohella tarjolla on rauhallisempaa ja pehmeämpää Taijiquania, voimakkaisiin käsi-liikkeisiin pohjautuvaa Nanquania, rukoilijasirkkan taisteluperiaatteisiin mukautuvaa Tanglangquania sekä Zuiquania, jossa on paljon kaatuvia hyppyjä ja akrobaattisia liikkeitä. Kaikkia wushulajeja voi harjoittaa myös aseilla, joista yleisimpiä ovat miekka, sapeli, keihäs ja keppi.

– Suurin ero verrattuna esimerkiksi Han Moo Doon tai karateen on se, että me keskitymme omaan sarjaan. Siksi tätä voi

Wushu vaatii notkeutta, tasapainoa, koordinaatiokykyä ja voimaa. Kuvat: Harri Toivola

treenata yksinkin koska vain ja missä vain.

Kiinalaiset ylivoimaisia

Kiinassa lapset saattavat aloittaa

wushun jo viisivuotiaina, joten heillä on suuri etulyöntiasema verrattuna muihin maihin. Saarelan mielestä se saattaa olla esteenä wushun saamiseksi oikeaksi olympialajiksi. Lisäksi laji ei ole

kovin laajalle levinnyt. Euroopan huiput tulevat Venäjältä, Italiasta ja Hollannista. Pohjoismaista Suomi on vahvin. Suomessa harrastajia arvioidaan olevan noin 2 500.

– Laji vaatii notkeutta, tasa-

painoa, koordinaatiokykyä ja voimaa. Punttisalilla ei kuitenkaan saa käydä liikaa, etteivät nopeus ja notkeus kärsi. Kun puolentoista minuutin mittaisen sarjan käy kerran täysillä läpi, on aivan mai-

tohopoilla, Saarela selvittää lajin rankkuutta.

– Tässä ei voi koskaan olla tarpeeksi hyvä, vaan tämä on elämän pituinen tutkimusmatka omaan kehoon. Se tässä viehättää, hän

Sami Saarelan harrastama Changquan on haastavin wushun alalaji. Se sisältää akrobatialiikkeitä ja paljon hyppyjä.

lisää.

Wushun järjestyksessään toiset SM-kisat mitellään toukokuussa Oulussa. Saarela uskoo, että mitaleita on luvassa myös Etelä-Pohjanmaalle. Erityisesti seuran pää-

valmentaja Kari Koskimäki on kova luvu.

– Itse lähdän vasta kokeilemaan kilpailemista ja hakemaan uusia kokemuksia, Saarela myöntää.